

Vendim nr. 276, datë 30.07.2026

Kolegji i Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë, i përbërë nga:

Fiona Papajorgji,	Kryetare
Sandër Beci,	Anëtar
Sonila Bejtja,	Anëtare

në datën 30.07.2026 mori në shqyrtim paraprak kërkesën nr. 25 (Sh) 2026 të Regjistrimit Themeltar, që i përket:

KËRKUESE: **SHOQËRIA E.T.E.R. sh.p.k.**, përfaqësuar nga avokatët Dorian Matlija dhe Irena Dule, me autorizim.

OBJEKTI: Shfuqizimi i nenit 2 të aktit normativ nr. 8, datë 28.12.2023 “Për marrjen e masave urgjente për mbrojtjen dhe përmirësimin e infrastrukturës për trajtimin e ujërave të ndotura që shkarkohen pranë ose në ujërat larëse”, miratuar me ligjin nr. 5/2024, datë 25.01.2024, ku përfshihen të gjitha kategoritë pa diferencuar subjektet e lidhura me rrjetin publik të ujësjellës-kanalizimeve, të cilat paguajnë tarifën dhe trajtimin e ujërave të ndotura dhe ujërat e të cilëve trajtohen nga sistemi publik, duke krijuar mundësinë e zbatimit arbitrar të regjimit ndëshkues të neneve 8 dhe 9 ndaj tyre, në kundërshtim me nenet 4 (parimi i sigurisë juridike), 17 (proporcionaliteti i kufizimeve të të drejtave), 11, pika 3, 49 (liria e veprimtarisë ekonomike) dhe 41 të Kushtetutës të Republikës së Shqipërisë, si dhe neneve 7 të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (parashikueshmëria e normës ndëshkuese) dhe 1 të Protokollit nr. 1 të saj (mbrojtja e pronës).
Shfuqizimi i pjesshëm i neneve 8, pikat 1, shkronja “c”, dhe 2, 9, pikat 1, 2 dhe 3, në masën që parashikojnë të njëjtin regjim sanksionesh administrative ndaj subjekteve të

lidhura me sistemin publik të kanalizimeve, ujërat e të cilave trajtohen nga sistemi publik, si dhe subjektet që shkarkojnë ujëra të patrajuara drejtpërdrejt në ujërat larëse, pa bërë dallim mbi nivelin real të ndotjes, mënyrën e trajtimit të ujërave dhe ekzistencën e trajtimit publik, si të papajtueshme me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë dhe Konventën Evropiane për të Drejtat e Njeriut, nëse Gjykata Kushtetuese konstaton se subjektet e lidhura me rrjetin publik të ujësjellës-kanalizimeve përfshihen në fushën e zbatimit të aktit normativ nr. 8/2023.

BAZA LIGJORE: Nenet 3, 4, 11, pika 3, 17, 18, 41 dhe 49 të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë (*Kushtetuta*); nenet 6, 7, 8 dhe 13 të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (*KEDNJ*) dhe neni 1 i Protokollit nr. 1 të saj; nenet 49, pika 3, shkronja “e”, dhe 71/a të ligjit nr. 8577, datë 10.02.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar (*Ligji Organik i Gjykatës*).

Kolegji i Gjykatës Kushtetuese (*Kolegji*), pasi dëgjoji relatoren e çështjes Sonila Bejtja, shqyrtoi kërkesën, dokumentet shoqëruese të saj, si dhe diskutoi çështjen në tërësi,

V Ë R E N:

I

Rrethanat e çështjes

1. Me ligjin nr. 5/2024, datë 25.01.2024, Kuvendi i Republikës së Shqipërisë (*Kuvendi*) ka miratuar aktin normativ me fuqinë e ligjit nr. 8, datë 28.12.2023 “Për marrjen e masave urgjente për mbrojtjen dhe trajtimin ujërave të ndotura që shkarkohen pranë ose në ujërat larëse” (*akti normativ nr. 8/2023*), i cili është botuar në Fletoren Zyrtare nr. 3, datë 05.01.2024 dhe ka hyrë në fuqi menjëherë në datën e publikimit. Qëllimi i tij është trajtimi i ujërave të ndotura nëpërmjet vendosjes së implantit ose sistemit të grumbullimit, trajtimit dhe largimit të ujërave të ndotura nga ana e subjekteve që kryejnë veprimtari ekonomike në zonat bregdetare dhe brigjet e liqeneve e lumenjve, të cilat nuk i trajtojnë ujërat e ndotura, të krijuara

nga veprimtaria e tyre ekonomike, dhe i shkarkojnë ato pranë ose në ujëra larëse (*neni 1*). Ndërsa në nenin 2 (Përkufizime) të këtij akti janë listuar subjektet ndaj të cilëve zbatohet ai dhe përkufizimet përkatëse të tyre (subjekteve).

2. Sipas të dhënave të Qendrës Kombëtare të Biznesit, kërkesja rezulton se është një shoqëri me përgjegjësi të kufizuar (sh.p.k.), e cila, ndër të tjera, ka si objekt të veprimtarisë së saj dhe shërbimet në fushën e hotelerisë.

3. Bazuar në aktin normativ nr. 8/2023, Task Forca pranë Agjencisë Kombëtare të Ujësjiellës-Kanalizimeve (AKUK), ka ushtruar kontroll në mjediset e ushtrimit të aktivitetit të kërkujeses, në përfundim të të cilit ka nxjerrë aktin administrativ nr. 27, datë 29.01.2026 (*akti administrativ nr. 27/2026*), duke vendosur ndaj saj masën administrative gjobë në shumën 2.400.000 (dy milionë e katërqind mijë) lekë, dhe detyrimin e kërkujeses të korrigjojë shkeljet e kryera dhe t'i raportojë strukturës urdhëruese brenda datës 29.03.2026. Sipas procesverbalit të inspektimit, inspektorët e Task Forcës pranë AKUK-ut kanë vënë shënimin se “kërkesja nuk kishte marrë asnjë masë për vendosjen e impiantit të trajtimit të ujërave të ndotura dhe bazuar në nenet 2, pika 15 dhe 8, pika 1, shkronja “c”, ndaj saj u vendos masa administrative”. Sipas kërkujeses, akti administrativ nr. 27/2026 është kundërshtuar prej saj në Gjykatën Administrative të Shkallës së Parë Tiranë.

4. Në datën 29.05.2026 kërkesja i është drejtuar Gjykatës Kushtetuese (*Gjykata*) me kërkesën objekt të këtij gjykimi kushtetues.

5. Në lidhje me afatin për shqyrtimin paraprak të çështjes, të përcaktuar në nenin 47, pika 1, të Ligjit Organik të Gjykatës, bazuar në nenet 15, pika 2 dhe 21, pika 1, të Rregullores për Procedurat Gjyqësore të Gjykatës Kushtetuese, në këtë afat nuk llogaritet periudha e lejes vjetore, sipas nenit 18, pika 1, shkronja “b”, të po këtij ligji.

II

Pretendimet e kërkujeses

6. **Kërkesja**, në mënyrë të përmblëdhur, ka pretenduar se dispozitat e aktit normativ nr. 8/2023 kanë cenuar:

- 6.1. *Parimin e sigurisë juridike dhe standardin e parashikueshmërisë së normës*, pasi akti normativ nuk përmban një përcaktim koherent për kategorinë e subjekteve që hyjnë në fushën e zbatimit të tij. Nenet 1 dhe 3 të aktit normativ nr. 8/2023 e lidhin fushën e zbatimit me subjektet që “*nuk i trajtojnë ujërat e ndotura*” dhe “*i shkarkojnë ato të patrajtuara pranë ujërave larëse*”. Ndërsa neni 2 liston kategori të gjera subjektesh ekonomike pa bërë asnjë dallim ndërmjet subjekteve që

shkarkojnë ujëra të patrajuara drejtpërdrejt në mjedis dhe subjekteve të lidhura me sistemin publik të kanalizimeve, ujërat e të cilëve trajtohen nga sistemi publik. Mungesa e koherencës së këtyre dispozitave ka sjellë interpretim arbitrar të normës nga Task Forca. Paqartësia normative konstatohet edhe nga praktika gjyqësore. Ekzistenca e interpretimeve të ndryshme administrative dhe gjyqësore për çështjen se cilat subjekte përfshihen në regjimin ndëshkues të neneve 8 dhe 9 të aktit normativ provon mungesën e qartësisë dhe të parashikueshmërisë së saj.

6.2. *Parimin e sigurisë juridike dhe pritshmëritë e ligjshme*, pasi trajtimi i ujërave të ndotura për hotelerinë dhe strukturat akomoduese është rregulluar nga kuadri ligjor ekzistues, konkretisht ligji nr. 8102, datë 28.03.1996 “Për kuadrin rregullator të sektorit të furnizimit me ujë dhe të largimit dhe përpunimit të ujërave të ndotura”, i ndryshuar, vendimi i Këshillit të Ministrave nr. 1303, datë 11.12.2009 “Për miratimin e modelit të rregullores “Për furnizimin me ujë dhe për kanalizimet në zonën e shërbimit të ujësjellës kanalizimeve sh.a.”” dhe ligji nr. 9115, datë 24.07.2003 “Për trajtimin mjedisor të ujërave të ndotura”, i ndryshuar, i cili bën dallimin ndërmjet ujërave urbane dhe ujërave industriale. Ky kuadër ligjor, i plotësuar nga kontratat ndërmjet subjekteve private dhe shoqërive publike të ujësjellës-kanalizimeve, parashikon se trajtimi i ujërave urbane kryhet në mënyrë të centralizuar përmes sistemit publik dhe se sistemet individuale të trajtimit lejohen vetëm në zonat ku mungon rrjeti publik funksional i kanalizimeve. Nenet 1 dhe 3 të aktit normativ e lidhin fushën e zbatimit të tij me subjektet që nuk i trajtojnë ujërat e ndotura dhe i shkarkojnë ato të patrajuara pranë ose në ujërat larëse. Ndërsa neni 2 i aktit normativ nuk bën asnjë dallim ndërmjet subjekteve që shkarkojnë ujëra të patrajuara në mjedis dhe subjekteve të lidhura me sistemin publik të kanalizimeve, ujërat e të cilëve trajtohen nga sistemi publik. Kjo mungesë koherence e nenit 2 ka sjellë në praktikë interpretimin se çdo strukturë hotelerie pranë ujërave larëse është automatikisht subjekt i regjimit ndëshkues të neneve 8 dhe 9 të aktit normativ, nëse ujërat e saj trajtohen nga sistemi publik; paguan tarifën përkatëse të trajtimit; ose nuk shkarkon ujëra të patrajuara në mjedis. Për pasojë, është krijuar një regjim paralel dhe kontradiktor me kuadrin ligjor ekzistues të furnizimit me ujë dhe kanalizimeve, si dhe një konflikt i hapur ndërmjet ligjeve.

6.3. *Të drejtën e pronës*, pasi edhe pse kërkuesja ka lidhur kontratë të furnizimit me ujë dhe largimit/trajtimit të ujërave të ndotura me operatorin publik të ujësjellës-

kanalizimeve, nga interpretimi i aktit normativ nr. 8/2023 dhe regjimit ndëshkues të neneve 8 dhe 9 të tij detyrohet të përballojë kostot e ndërtimit dhe të operimit të një impianti individual për të njëjtin funksion që, sipas kuadrit ligjor ekzistues ligjor, i takon sistemit publik të kanalizimeve. Kostoja e instalimit të impiantit është tepër e konsiderueshme. Në rast të mosinstalimit të këtij impianti masat administrative të parashikuara nga nenet 8 dhe 9 të aktit normativ janë të ashpra, duke u shndërruar në një ndërhyrje me efekt potencialisht shpronësues mbi aktivitetin ekonomik dhe pronën e subjektit.

6.4. *Lirinë e veprimtarisë ekonomike*, pasi nga mënyra e interpretimit dhe e zbatimit të neneve 1, 2, 3 dhe sidomos 8 dhe 9 të aktit normativ nr. 8/2023 krijohet një kufizim jashtëzakonisht i rëndë mbi ushtrimin e veprimtarisë ekonomike të subjekteve të lidhura me sistemin publik të kanalizimeve. Ky kufizim nuk konsiston vetëm në vendosjen e një detyrimi teknik shtesë, por në krijimin e një regjimi të plotë detyrimesh financiare, administrative dhe ndëshkuese që mund të çojnë realisht në pamundësinë ekonomike të ushtrimit të aktivitetit. Kufizimi i lirisë së veprimtarisë ekonomike nuk bazohet mbi një dallim real të situatës mjedisore të subjekteve, por mbi një interpretim automatik dhe formal të nenit 2 të aktit normativ. Mënyra e interpretimit dhe e zbatimit të neneve 8 dhe 9 të aktit normativ, jo vetëm cenon lirinë e veprimtarisë ekonomike, por krijon dhe ndërhyrje joproporcionale mbi aktivitetin ekonomik; cenon konkurrencën e ndershme dhe sigurinë juridike të operatorëve dhe bie në kundërshtim edhe me nenet 11, pika 3, 49 dhe 4, të Kushtetutës.

6.5. *Parimin e proporcionalitetit dhe ligjshmërisë kufizuese*, pasi mënyra e interpretimit dhe e zbatimit të neneve 2, 8 dhe 9 të aktit normativ nuk e kalon testin e proporcionalitetit. Akti normativ nuk bën asnjë dallim ndërmjet situatave objektivist të ndryshme. Ai i trajton njësoj subjektet që shkarkojnë drejtpërdrejt ujëra të patrajuara në mjedis; subjektet që janë të lidhura me rrjetin publik të kanalizimeve; si dhe subjektet, ujërat e të cilëve trajtohen tashmë nga impiante publike funksionale me kapacitet të mjaftueshëm. Subjektet që paguajnë tarifën për trajtimin e ujërave të urbane dhe që përdorin sistemin publik trajtohen njësoj me subjekte që shkarkojnë drejtpërdrejt ujëra të patrajuara në mjedis. Mënyra e interpretimit të aktit normativ, për shkak të formulimit të neneve 2, 8 dhe 9 të tij, bie në kundërshtim me nenin 17 të Kushtetutës, pasi nuk respekton parimin e proporcionalitetit, nuk bazohet mbi diferencimin racional të situatave konkrete

dhe imponon një barrë joproporcionale dhe ekonomisht shkatërruese për subjektet që nuk provohet të jenë shkaktarë autonomë të ndotjes.

6.6. *Parimin e barazisë përpara ligjit dhe të mosdiskriminimit*, pasi mënyra e interpretimit dhe e zbatimit të neneve 2, 8 dhe 9 të aktit normativ krijon një regjim diskriminues ndaj strukturave turistike të lidhura me sistemin publik të ujësjellës-kanalizimeve. Kërkuesja trajtohet njësoj si subjektet që shkarkojnë drejtpërdrejt ujëra të patrajtuara në det, lumë ose liqen, edhe pse është e lidhur me sistemin publik të kanalizimeve; paguan rregullisht tarifën për trajtimin e ujërave të ndotura dhe ujërat e saj trajtohen nga sistemi. Megjithatë, ndaj kërkueses zbatohet i njëjti regjim gjobash, i njëjti rrezik mbylljeje aktiviteti dhe i njëjti afishim publik stigmatizues si ndaj subjekteve që shkarkojnë realisht ujëra të patrajtuara në mjedis. Pra, subjekte objektivisht të ndryshme trajtohen njësoj, ndërsa subjekte objektivisht të ngjashme trajtohen ndryshe. Mënyra e interpretimit të neneve 2, 8 dhe 9 të aktit normativ trajton në mënyrë të pabarabartë dhe diskriminuese subjektet që ndodhen në situata të krahasueshme, pa një bazë objektive, racionale dhe proporcionale.

6.7. *Të drejtën për dinjitet dhe reputacion ekonomik*, për shkak të parashikimit të vendosjes së tabelës me mbishkrimin “Ky subjekt nuk i trajton ujërat e ndotura”. Për shkak të interpretimit që u janë bërë neneve 1, 2, 3 dhe 8 të aktit normativ, kërkuesjatrajtohet njësoj me subjektet që shkarkojnë drejtpërdrejt ujëra të patrajtuara në ujërat larëse dhe detyrohet të ekspozojë publikisht një deklaratë, që, në thelb, e paraqet si ndotës mjedisor. Ndërkohë, deklarata e imponuar nuk pasqyron realisht situatën juridike dhe teknike të kërkueses, duke qenë se ajo nuk është subjekt që refuzon trajtimin e ujërave të ndotura, por subjekt që përdor sistemin publik të kanalizimeve. Pra, mënyra sesi zbatohet neni 7 i aktit normativ ndaj kërkueses cenon dinjitetin, reputacionin profesional dhe atë ekonomik.

6.8. *Nenet 6 dhe 7 të KEDNJ-së*, për shkak të karakterit penal të sanksioneve. Kërkuesja është e lidhur me sistemin e ujësjellës-kanalizimeve dhe paguan rregullisht tarifën e trajtimit të ujërave të ndotura, ndërkohë që është ndëshkuar me masë administrative në shumën 2.400.000 lekë, për shkak të interpretimit të neneve 1, 2, 3 dhe 8 të aktit normativ. Sanksioni nuk konsiston vetëm në gjobën fillestare, por neni 9 i aktit normativ parashikon një regjim progresiv ndëshkimi, duke vendosur një gjobë të dytë e më tej ndaj pezullimit ose mbylljes së aktivitetit ekonomik. Po kështu, subjekti detyrohet të afishojë në mjediset e ushtrimit të

aktivitetit dhe një tabelë me mbishkrimin “Ky subjekt nuk i trajton ujërat e ndotura”. Për këtë arsye, regjimi i neneve 8 e 9 të aktit normativ ka natyrë ndëshkuese. Pra, akti normativ ka paqartësi ndërmjet dispozitave të tij (nenet 1, 2, 3 dhe 8) dhe vetë ekzistenca e interpretimeve të ndryshme administrative ose gjyqësore për të njëjtën normë e provon këtë. Mënyra sesi është formuluar neni 2 i aktit normativ ka lënë hapësirë keqinterpretimi dhe keqzbatimi.

III

Vlerësimi i Kolegjit

A. Për kriteret e pranueshmërisë së kërkesës

7. Çështja e legjitimitetit (*locus standi*) është një ndër aspektet kryesore që lidhet me nisjen e një procesi kushtetues. Sipas neneve 131, pika 1, shkronja “f”, dhe 134, pikat 1, shkronja “i”, dhe 2, të Kushtetutës, si dhe nenit 71 të Ligjit Organik të Gjykatës, çdo individ mund të vërë në lëvizje Gjykatën për gjykimin përfundimtar të ankesave kundër çdo vendimi gjyqësor që cenon të drejtat dhe liritë themelore të garantuara në Kushtetutë. Ankimi kushtetues individual, në çdo rast, duhet të plotësojë edhe kriteret kumulative të nenit 71/a të Ligjit Organik të Gjykatës, që lidhen me shterimin e mjeteve juridike efektive, afatin e paraqitjes së kërkesës, pasojat negative të pësura në mënyrë të drejtpërdrejtë e reale, mundësinë për rivendosjen e së drejtës së shkelur, si dhe rregullimet e veçanta ligjore të shqyrtimit paraprak të kërkesës.

8. Gjykata ka pohuar se bazuar në nenet 49, pika 3, shkronja “e”, dhe 71, pika 2, të Ligjit Organik të Gjykatës, objekt i ankimit kushtetues individual, krahas vendimit gjyqësor mund të jetë edhe ligji ose akti normativ. Në këto raste, nisur nga përmbajtja e normave kushtetuese dhe atyre ligjore, kërkuksi legjitimohet nëse plotësohen bashkërisht këto kriteret: (i) legjitimiteti *ratione personae*, në kuptimin që individ i provon se është bartës i së drejtës kushtetuese të pretenduar të cenuar, si dhe provon interesin në lidhje me çështjen, pra cenimin e drejtpërdrejtë dhe real të së drejtës kushtetuese; (ii) *shterimi i mjeteve juridike efektive* për mbrojtjen e së drejtës kushtetuese të pretenduar të cenuar ose individ i provon se akti i kundërshtuar është drejtpërdrejt i zbatueshëm; (iii) legjitimiteti *ratione temporis*, në kuptimin që individ i ka paraqitur ankim brenda afatit ligjor 4-mujor nga konstatimi i cenimit; (iv) legjitimiteti *ratione materiae*, në kuptimin që individ i provon se pretendimet e ngritura janë të tilla që bëjnë pjesë në juridiksionin kushtetues, pra të drejtat dhe liritë themelore, që pretendohen se janë cenuar, janë të garantuara në Kushtetutë, si dhe shqyrtimi kushtetues i

çështjes mund të rivendosë të drejtën kushtetuese të shkelur (*shih vendimet nr. 1, datë 14.01.2026; nr. 4, datë 21.02.2022; nr. 31, datë 04.10.2021 të Gjykatës Kushtetuese*).

9. Kriteret paraprake të legjitimitimit janë të natyrës kumulative, ndaj, në këtë këndvështrim, mjafton mosplotësimi i njërit prej tyre që kërkuesi të mos legjitimohet për vënien në lëvizje të gjyimit kushtetues. Gjatë shqyrtimit paraprak të çështjes vlerësohet plotësimi i një ose më shumë kriterëve të legjitimitimit, në varësi të elementeve dhe veçantive të çështjes konkrete, me qëllim që vendimi të jetë sa më i qartë dhe shterues për kërkuesin. Thënë ndryshe, mund të ndodhë që në shqyrtimin paraprak të një çështjeje të verifikohet mospërmbushja edhe vetëm e një kriteri, duke sjellë si pasojë moskalimin e saj në seancë plenare.

10. Në rastin konkret, Kolegji vëren se kërkuesja plotëson kriteret e legjitimitimit *ratione personae*, pasi interesat e saj janë prekur drejtpërdrejt nga akti administrativ nr. 27/2026, i cili ka dalë në zbatim të aktit normativ nr. 8/2023, si dhe *ratione temporis*, pasi akti administrativ nr. 27/2026 mban datën 29.01.2026, ndërsa kërkesa është paraqitur në Gjykatë në datën 29.05.2026, pra brenda 4 muajve nga konstatimi i cenimit.

11. Për sa i përket kriterit të legjitimitimit që lidhet me *shterimin e mjeteve juridike efektive*, kërkuesja ka argumentuar se ajo e ka kundërshtuar aktin administrativ nr. 27/2026 në Gjykatën Administrative të Shkallës së Parë Tiranë, por ky mjet nuk ofron mbrojtje efektive në kuptimin kushtetues, pasi gjoba përbën titull ekzekutiv; neni 8 i aktit normativ parashikon regjim progresiv sanksionesh; procesi gjyqësor administrativ, për shkak të kohëzgjatjes, nuk mund të ofrojë mbrojtje efektive dhe vetë praktika gjyqësore tregon mungesë uniformiteti në interpretimin e normës objekt ankimi. Për këtë arsye, kërkuesja ka pretenduar se i vetmi mjet juridik efektiv është kërkesa drejtuar Gjykatës.

12. Lidhur me kriterin e *shterimit të mjeteve juridike efektive*, Gjykata ka pohuar se kërkuesi duhet t'i ketë përdorur të gjitha mjetet juridike në dispozicion për mbrojtjen e së drejtës kushtetuese që cenon ligji i kundërshtuar jo vetëm formalisht, por edhe në kuptimin substancial. Si rregull, ligji zbatohet përmes akteve të organeve publike ose vendimeve gjyqësore, prandaj individ duhet, së pari, t'i kundërshtojë ato përpara gjykatave kompetente, duke shteruar të gjitha mjetet juridike që parashikon sistemi ynë juridik. Kjo ka rëndësi edhe për të provuar se kërkuesi është prekur personalisht, drejtpërdrejt dhe realisht (*shih vendimet nr. 1, datë 14.01.2026; nr. 4, datë 21.02.2022; nr. 31, datë 04.10.2021 të Gjykatës Kushtetuese*).

13. Për sa më lart, referuar përmbajtjes së akteve bashkëlidhur kërkesës, konkretisht kësaj të fundit, ashtu siç edhe vetë kërkuesja ka pohuar, ajo ka kundërshtuar në Gjykatën

Administrative të Shkallës së Parë Tiranë aktin administrativ nr. 27/2026, të nxjerrë në zbatim të aktit normativ nr. 8/2023, nëpërmjet të cilit asaj i është vendosur masa administrative “gjobë”. Ndërkohë rezulton se pa pritur përfundimin e gjykimit në gjykatën e shkallës së parë kërkuesja i është drejtuar Gjykatës për kundërshtimin e dispozitave të aktit normativ nr. 8/2023, objekt kërkese. Për rrjedhojë, Kolegji konstaton se kërkuesja nuk ka shteruar mjetet juridike efektive për t’iu drejtuar Gjykatës dhe pretendimet e saj në këtë drejtim janë të pabazuara, pasi edhe në rast se ankimi kushtetues individual i saj do të rezultonte i suksesshëm nga shqyrtimi kushtetues i Gjykatës, ai nuk do të sillte pasoja të drejtpërdrejta mbi vetë masën administrative dhe ekzekutimin e saj, për sa kohë që zgjidhja e pasojave të ardhura edhe nga një akt normativ i papajtueshëm me Kushtetutën, do të duhej të bëhej nga organet administrative ose gjyqësore, sipas rastit.

14. Po në këtë drejtim, Kolegji çmon të theksojë faktin se edhe pse paraqitja e kërkesës për nisjen e kontrollit incidental të normës nuk përbën element të domosdoshëm në këndvështrim të përmbushjes së kriterit të shterimit të mjeteve juridike efektive, megjithatë si një formë jo e drejtpërdrejtë e aksesit në gjykimin kushtetues, palët në proces mund të zgjedhin t’i kërkojnë gjykatës së zakonshme që të investojë Gjykatën (*shih vendimet nr. 12, datë 24.05.2022; nr. 4, datë 21.02.2022 të Gjykatës Kushtetuese*). Në rastin konkret, Kolegji vëren se kërkuesja ka mundësinë për të paraqitur një kërkesë të tillë në gjykatat e zakonshme, ku t’u kërkojë atyre kontrollin incidental të dispozitave të aktit normativ nr. 8/2023.

15. Në këndvështrim të sa më lart, për sa kohë që kërkuesja nuk plotëson kriterin e legjitimitetit të *shterimit të mjeteve juridike efektive*, Kolegji vlerëson se nuk është e nevojshme analiza e mëtejshme e plotësimit të kriterit tjetër të legjitimitetit *ratione materiae*, për shkak të karakterit kumulativ të tyre.

16. Në përfundim, bazuar në arsyetimin e mësipërm, Kolegji çmon se ankimi kushtetues individual i kërkueses nuk plotëson kriteret ligjore për kalimin e tij për shqyrtim në seancë plenare.

PËR KËTO ARSYE,

Kolegji i Gjykatës Kushtetuese, në bazë të neneve 31 dhe 31/a, pika 2, shkronja “d”, të ligjit nr. 8577, datë 10.02.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar,

V E N D O S I:

Moskalimin e çështjes për shqyrtim në seancë plenare.